

kommune i § 9 har blandt andet til formål at sikre, at der er et politisk ansvar for, at afgørelserne er rigtige, og at der ikke sker misbrug af adgangen til personfølsomme oplysninger om borgeren. Der er derfor vigtigt at sikre, at kommunalt samarbejde, som indebærer myndighedsudøvelse kun anvendes i begrænset omfang og ikke forringer borgernes retssikkerhed. § 9 d giver således ikke kommunerne en direkte beføjelse til at fravige reglerne om opholdskommune. Bestemmelsen giver derimod socialministeren en hjemmel til at tillade kommunalt samarbejde i et nærmere afgrænset omfang. Det er forudsat, at socialministeren sikrer sig, at kommunalt samarbejde ikke forringer borgernes retssikkerhed i forbindelse med godkendelse af konkrete ansøgninger.

Selv om kommunalbestyrelsen i en kommune overlader afgørelseskompetence i visse sociale sager til kommunalbestyrelsen i en anden kommune, er det stadigvæk kommunalbestyrelsen i borgerens opholdskommune, der er politisk ansvarlig for afgørelserne. Borgerne kan derfor rette henvendelse til borgmesteren i opholdskommunen, hvis de ønsker at klage over sagsbehandlingstiden eller personalet optræden m.v. Den nye bestemmelse indebærer kun, at kommunalbestyrelsen i borgerens opholdskommune kan få socialministerens tilladelse til at overlade afgørelseskompetence til medarbejdere i en anden kommune. Kommunalbestyrelsen kan imidlertid ikke overlade ansvaret for afgørelserne eller forpligtelsen til at finansiere ydelserne. Borgeren kan klage afgørelser truffet af en kommune inden for samarbejdet til det sociale nævn, som opholdskommunen hører under.

Efter den sociale lovgivning har de sociale myndigheder i borgerens opholdskommune vidtgående adgang til oplysninger om borgeren, herunder til oplysninger om borgerens private forhold. Selv om socialministeren giver tilladelse til et begrænset kommunalt samarbejde, kan forvaltningerne i kommunerne inden for samarbejdet kun udveksle oplysninger om borgeren og dennes familie, når betingelserne i §§ 11 a og 11 c i retssikkerhedsloven og henholdsvis § 28 i forvaltningsloven og § 8, stk. 3, i persondataloven er opfyldt. Samarbejde mellem to kommuner indebærer ikke, at kommunerne ikke længere har status som de individuelle forvaltningsmyndigheder. Det følger således af § 28, stk. 6, i forvaltningsloven, at udveksling af oplysninger mellem den behandlende kommune og opholdskommunen ikke kan ske efter reglerne om udveksling af oplysninger inden for forvaltningen. Opholdskommunen vil fortsat være dataansvarlig efter bestemmelserne i persondataloven, medens den behandlende kommune alene vil have status som databe-

handler i forhold til persondataloven. Dette indebærer fx, at det er opholdskommunen, der kan ifalde erstatningsansvar efter § 69 i persondataloven og at indsigelser mod behandlingen skal rettes mod opholdskommunen efter reglerne i kapitel 9 og 10 i persondataloven.

Reglerne i §§ 10-12 a i retssikkerhedsloven beskriver de forpligtelser og beføjelser, som de sociale myndigheder har, når de behandler sager efter den sociale lovgivning. Den behandlende kommune har disse forpligtelser og beføjelser, når de skal træffe afgørelse i forhold til en borger. Borgerens opholdskommune er imidlertid en »anden offentlig myndighed«, hvorfor den behandlende kommune ikke kan indhente oplysninger om borgeren fra opholdskommunen uden borgerens samtykke. Borgeren skal afgive samtykke til indhentelse af oplysningerne efter reglerne i § 11 a i retssikkerhedsloven. Kun i de særlige sager, der er omfattet af § 11 c i retssikkerhedsloven, kan den behandlende kommune indhente oplysninger fra opholdskommunen uden borgerens samtykke.

Reglerne i §§ 10-12 a i retssikkerhedsloven omhandler kun den situation, hvor den behandlende kommune indhenter oplysninger om den borger, der ansøger om eller modtager ydelser efter den sociale lovgivning.

Til nr. 3

Forslaget indebærer, at en amtskommune kan beslutte at medlemmer af Det Regionale Udviklingsråd får diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse.

Amtskommunerne kan på baggrund af hjemlen træffe beslutning om, at de medlemmer af De Regionale Udviklingsråd, der ikke er medlem af kommunalbestyrelsen, får godtgjort deres udgifter ved deltagelse i rådene i overensstemmelse med forslaget.

Til §§ 2-3

§ 2, nr. 1, 4 og 5, og § 3, nr. 1, er konsekvensrettelser som følge af ændringen af bestemmelserne i §§ 9 og 9 a. § 2, nr. 2 og 3 er en konsekvensrettelse af lov nr. 397 af 28. maj 2003.

Til § 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2004. Der er indsat overgangsbestemmelser for de bestemmelser, som giver en ændret retstilstand. Der er tale om refusion for udgifter til øjeblikkeligt nødvendig hjælp efter serviceloven til personer på midlertidigt ophold uden for opholdskommunen og refusion for udgifterne til førtidspension. Reglen i § 9 c, stk. 5, om refusion af før-